



Živ jest Je - žíš Spa - si - tel, ú - tě - cha má  
v ča - sném ži - tí. On bíd vě - čných zpro - sti - tel,  
jak bych ne - měl ve - sel bý - ti? Ne - dě - sí mne  
sm - rti sen; s Kri - stem žít mám vě - čný den.

2. Kristus živ jest a já s Ním / věčně v slávě budu žíti; / smrti nic se nehrozím, / neb kde On i já mám býti. / On je hlava a já člen, / réva já, / On vinný kmen.
3. Víra má i naděje / s láskou mě vždy k Němu víže; / On mi v bídě přispěje, / On i snímá hříchu tíže. / Smrt ni hrobu temnota / nezabaví mne života.
4. Prach jsem, v prach se navrátím, / nezůstanu v hříšném těle; / vím však, že se neztratím / ukryt v ranách Spasitele. / On mne branou hrobovou / vede v věčnou říši svou.
5. Tam Jej spatřím tváří v tvář / v oné věčné nové říši; / uzmím slávy jeho zář, / On pak touhy moje ztiší. / Co zde mdlé, co vzdychá, lká, / On tam v slávu obléká.